

Legrand, Zygomalas, σελ. 86-90.

Διονυσίος Β'

(οἶνουμ. Πατριάρχης) 162.

Υπὸ Legrand δημοσιεύεται ἐν τοῦ Cod. Tybingensis Mb 37, fol. 28-31 συνοδική πράξις κατὰ τοῦ οἶνουμ. πατριάρχου Διονυσίου Β' (Νοέμβρ. 1547), ὡς ἀνι-
μανονικῶς εἰς τὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀναβδόντος, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ
Ιερεμίου, καὶ ἀναξίους εἰς τὸν βαθμὸν τῆς ἀρχιεπισκοπῆς εἰσαγαγόντος: «... ὁ χρη-
ματίας μητροπολίτης Νικομηδείας... πνεύματι φιλαρχίας καὶ τοχος ὢν, ἡθέλησε μὲν
τὸν συνοδικῶς γεγονότα κανὼνα παρὰ τὴν τιμὴν αὐτὰ τῇ Κωνσταντινουπόλει
ἐνδημοῦντος τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου ἱεροσολύμων καὶ τῶν πανιερωτάτων ἀρχιε-
ρέων, ὧν εἷς καὶ αὐτὸς ἐτύχχανε συνοδικῶν ὁλοφύχως γινέσθαι αὐτόν. ἔν ᾧ
... διωρίζαντο ἀπαξᾶ πάντες αὐτοὶ ... ἵνα ὁ ἐξ αὐτῶν τῶν ἀρχιερέων τοιμήσων

٪

ληστριῶς τε καὶ ἑπιβατιῶς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον λαβεῖν ἢ διὰ χρημάτων ἢ δι' ἀρχόντων ἢ ὅλλων; ὑπάρχει ὁ τοιοῦτος αὐτοαδαιρέτος καὶ θαυμασμένος ἀσπὶς ἀρχιερωσύνης καὶ θείας χαίριτος καὶ ὑπόδινος τοῦ ἀναδέματι... καὶ ὑδέρη-
 τε μὲν τὸν τοιοῦτον ὅρον καὶ τὴν οἰκτιρόμενον ἐν αὐτῷ καὶ ἐδολούσιον
 υπογραφὴν ὁ ρηθὲς Διονύσιος· καὶ μυθόλογος τὴν ἱεράν τῶν ἀρχιερέων προεμείνας
 γινέσθαι συνάδρουσιν τε καὶ τυχάναν σύννοτον... χρήμασι τε καὶ δωρεαῖς τὸν
 συμῶν υποφθέραις λαόν καὶ ἐξαπατήσας, αὐθιγὴ τὴν μαθητιῶν ἐκκλήσιν
 μαθήραβε διαίως καὶ τυραννῶς, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ληστριῶς καὶ ἑπιβα-
 τιῶς..... Αἰδὼς δὲ τῆς ἀρχιερωσύνης καὶ ἱερωσύνης εἰσέλαθε. καὶ, ζῶντος
 τοῦ ἀρχιερέως Πισσιδαίας, χωρὶς παρατήσεως, ἔτρεον τινὰ ἀνάξιον χη-
 ροτονήσας, ἐξαπέσταλθε >>.



Legend, Zygomalas, σγ. 86-90

2.

Διονύσιος Β'

(οἰκον. πατριάρχης) ἰδαι.

Διὰ τῆς αὐτῆς πράξεως μαρτυρεῖται ὁ Διονύσιος ὅτι «...παρρίκρον τινα καὶ ἀνόσιον μητροπολίτην καί εὐρείας δῆθεν χειροτονηώς, εἰς τὰ ἐσπέρια μέρη τοῖς λατίνοις ληγᾶτον. αὐτὸν καὶ ἐπίτροπον ἐξαπέστευχε, ὥστε ἡρᾶν αὐτὸν καὶ ἱεροῖς λειψάνοις καὶ ἄλλοις θωρηματικαῖς μαδοπλῖδας μεθ' αὐτοῦ. ὅς γε δὴ ἐνείσσε γεγονώς καὶ ταῖς λατινικαῖς ὑποκρίσεως ἐχθρᾶς τε καὶ ἀγράφως κέρσεσι, καὶ ὥς εἰς ἐξ αὐτῶν γενόμενος, παντοῖαν ἄδειαν εἰληφώς, λειτουργίας καὶ χειροτονίας ἐν τε τῇ Βενετίᾳ καὶ τῇ Ἀγνῶνι καὶ ἄλλοις ἑκτετέλεχε. καὶ, μέχρι Ρώμης παρκαθόμενος, τῷ ἀνοσίῳ καὶ κερσεύοντι καὶ πάπῳ τῶν λατίνων ἦνυται, καὶ τὴν μαδοπλὴν τῶν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ



ΑΘΗΝΑΝ

1/

ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν, ὡς λεχᾶτος δὴθεν τῶν κωνσταντινουπόλεως, ἤνωσεν
αὐτοῖς, ὡς εἶχε πάντως ἀπ' αὐτοῦ τὴν ἀνάθεσιν, ὑποσχεθεὶς ὅτι μάλιστα
καὶ τὰς ἀνατολίους καὶ πατριαρχικὰς ἐκκλησίας ὀρθοδόξους οὕτως ἐνώσει
ταχέως, ὡς τὰ προνοίᾳ Θεοῦ ἐμφανισθέντα ἡμῶν αὐτοῦ γράμματα δια-
γορεύουσιν. Ἔτι τε καὶ εἰς τοὺς ἀνοσίους καὶ ἀνιήρους καὶ σχισματι-
κοὺς καὶ λαιψώφρονας ἐπισκόπους τῶν κυριῶν τὸν μητροπολίτην Ρόδου
ἐξαποστάτας, διὰ γραμμάτων καὶ δι' ἐκείνου τὴν ὀρθόδοξον καὶ καθο-
ρινὴν ἐκκλησίαν αὐτοῖς ἐνώσει προήρηται, οὕτως ἀπεβλεπόμενοις κα-
νονικῶς ὑπ' αὐτῆς τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμένης ἑκτὸς συνοδου, διὰ
τὰ αὐτῶν ἐλάχιστα ἀπορήματα... >>